

ΕΝΑ ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΑΥΓΗ

ΤΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΑΚΡΥΔΑΜΑ

Πάμε να φύγουμε, τον παρεκάλεσα κλαψάρικα. Άκου, έρχονται κατά δ'ωθε. Δέν άκους τα ποδοβολήτά τους; Έχεις γυναίκα, έχεις παιδιά, σκέψου τα.

Πάμε, μου είπε σά να με λυπήθηκε. Προσδρόμησε και γώ τον ακολουθήσα. Ο Δάσκαλος θάτανε τότε τριάντάχρονος. Καί όμως λιγλόγος και βαρετός. Ψηλάς, ξερακιανός, με ρουφιμένα μάγουλα, καμπουρωτή τη μύτη, σά για να δαστά τα μυωπικά γυαλιά του. Τό μέτωπο βαθεία ρυτιδωμένο, τα μάτια του σβηστά, σά να τα τσικνίω άποκάμωμα.

Ζούσε μαζί μας στή συντροφιά, ξεχωρά δίμως έφερε και τον δικό του κόμο. Γι' αυτό πολλές φορές τον πιάναμε μέσα σέ άφηρη μάδα. «Αί, τού φωνάζαμε σέ άφρη. Μίλα και σέ, να ίδουμε τί θά έλπει.» Συνεργιστικά παραξενημένοι, κουνοίσε τό κεφάλι, και γελούσε ειρωνικά για τήν άφρημάδα του. Ή κουβέντα τ' άρσε. Στις ζωηρές άνοιξιμες μας άπόφυγε να συνειμαινεί. Μόνο σάν τόν θέμα τόν κευτούσε θανάτα, δρβάνοιγε τα μάτια ή θάβαινε τις αδελκίες σέ μέτωπο άπο κανοφάνια.

Στού Βασίλη τα χαρατά ξεκαρδίζόταν άπο τα γέλοια. «Καλό παιδί τόν άγαπάω τόν Βασίλη» μου έλεγε, σάν μέναμε ο-δού-δου. Με τόν θύμα τού σπανάκι, τού μιλούσαμε. Είχαμε συνηθίσει να τόνε λέμε «δάσκαλε» και τόν δεχόταν μά χαρά. Άλλοτε πάλι τού πετούσαμε για πειραγιά τήν επαγγελματική προσωπνιά. Μά, ούτε και τότε θύμανε. Κάποτε, τόν πάρα περάζαμε με τόν «δάσκαλο». Καί τότε τόν είδαμε άλλον άνθρωπο. Σηκώθηκε, έβαλε τόν χέρι στήν καρδιά και με χαμώγελο άνακο μου έλεγε.

Ναι, τόν έβραμε... Ή άμασθή τόν Δάσκαλο είναι χλέδη χαλή και σταύρωση. Μά έννο τόν έβραμε γινόμασε Δάσκαλο. Νά ή μεγάλη ψυχία μας. Νά ή θυσία μας, νάτε δ,τι έσεξε άξιολογείται για μωρία.

Μας έξάνιασε. Καθόλου άγαπήχηση ή θυμός, μηδέ παράπονο. Ή δύλη τού άκίνο-δολούσε άπο ύπερηφάνεια και ίκανοποίηση, λές και ή χλέδη μας να ξανάμε άνωτερότητα, που κουράζαγε ή ψυχή του. Τά ροφημένα μάγουλα τήρανε χρώμα ρόδινο, οί αδελκίες σέ μέτωπο για μέε ά-

φρανιστήσαν και τά σβηστά του μάτια σπύησαν τόν θράμβο. ...Και τώρα στό σκοτάδι, μέσα στις τραγικές στιγμές μας σάν τότε τόν είδα τόν Δάσκαλο. «Πάμε» μου έλεγε, κι ένωσασα τήν άνωτερότητα του με συμπαζέσει σέ έλλξη-στρο, τόν οίκτο του να με συντρέσει. Ποτέ δε θά ξεχάσω τις σαγιμές έκεινες τού παιναυού μου. Μά κι όταν τις ξαναθυμάμαι, άναφροντώνω άπο ντροπή.

Γτάσαμε στό γρέκι και βρήκαμε τόν Βασίλη να κόβη βόλλες στήν αλή. —Ποιά; Φώναζε θυνατά, σά νάκουσε τά πατήματά μας. —Εμεις, μη φοβάσε. —Μήρ' έσεξε. Δόξα στό Θεό. Κι έγω φοβήθηκα μίην έλαχε κλειστή στήν πόλη. Τι να γίνεται; μάθατε; —Τι να μάθουμε; Πού να ίδως άνθρωπο, ή και ποιάς ξερεται; να σου ελπή; Άδριο θά μάθουμε ποιά έχουε τήν τύχη. Τό μουγγό τόν Μηνά άπο άνησώμασε μοναχά. Προσπαθήσαμε να τόν γυρίσουμε, μά δέν θέλαμε και τράβηξε να μπη στήν πόλη. —Έλατε, περάστε μέσα.

Τό γρέκι ήταν χαμώσιπο πλθόχτιστο, μονόχωρο ή με δευτερό τού χωρό τού μαγεριό. Άπό μέσα, βρωσι κι άπ' έξω οί πλθές άσοβάτιστες, άσπρο-άσοβάτιστες όμως με τήν ψεκαστήρα τού χαλκού. Κάτω, είχε τήν γής και πάτωμα και για ταβάν τήν καλαμμένα σκεπή τού βάσταζε τήν κεραμίδια. Στή μία μεριά ήταν σκυρωμένο βαρέλι με κρασί, δίπλα, καλαμώπλεστη κοφίνα με θεργνάτα ζωνάρια, για τόν γέννημα. Στήν άλλη, δίχωρο κρεβάτι με έυλοστρίποδα και τήν άλλη μονόχωρο, τόν έλιο.

Στή μέση ένα τραπέζι με σκούρο θρανό στροβίλο, κι άπάνω ένα καντηλιέρι μπουζούνι, τριφύλο και με τρία φώτα τού άναμμένα. Κοιτά στό δίχωρο κρεβάτι, μαγγάλι μπακαρένιο άγινωξίζαν να ζεσάτάν τόν χωρό, έκεί μέσα πού τόν πούμανε και ή κωνία άπό τόν μαγεριό.

—Σπάτα τήν σάς, μάς έλεπε ο Βασίλης με τόν έμπα, δειχνοτάς μας άναμμένα και τά τρία φώτα τού καντηλιέριου. Βλέπετε; Σάς περιμέναμε. (Συνεχίζεται)

Πατρικά Ημερολόγια

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Ή άστική συγκωνωνία σταματάει, τώρα τόν χειμώνα στίς 10.40 νυκτερινή.

—Άν κρίνη κανένας άπό τόν γεγονός ότι ή Πάτρα ξεπέρασε τις 100 χιλιάδες, ατό μάς φέρνει σέ μοίρα μικρές έπαρχιακές πόλεως.

—Έστο και κάθε ήμωρον—μετά τήν 11ην ή συγκωνωνία πρέπει να διεξάγεται μέχρι τήν 11ην π. μ. ή τήν 12.30.

—Τά ΚΤΕΛ άς μελετήσουν τήν πρόταση.

—Γιατί πολλοί συμπολιτάι ταλαιπαρούναται χιρις λόγο.

—Ή κίνηση στά Άγιοβασιλιάτικα παιχνίδια ενετάθη.

—Ήδη εκκατέστησαν τά ύπαίθρια καταστήματά τους, στά καρποσίνια, οί μικροπωληταί.

—Αναμένεται ότι έντός τής σημερινής θα καταλήφθι οί χώρος τής δούδ Μαζώνος, που είναι καθορισμένος γι' ατήν τήν... άγιοβασιλιάτικη άγορά.

—Ο θάσος τής δημοφιλούς προταγωνιστριας κ. Σιμαρολάς Γιούλη, άνεβασε χέες με ιδιαιτερή καλλιτεχνική έπιτυχία τόν πολυκόρον έργον: «Τό Ημερολόγιον τής Άννας Φράνκ».

—Ή κ. Γιούλη οί έξαιρέτες προταγωνιστήσ τόν θεάτρον κ. Κωστής Λειβαδέας σήμεριώνω μεγάλη έπιτυχία.

—Εύχομαι, τόν χρόνο, να γίνωμε δυό και τρεις τέτοιες γιορτές για να πάρουμ χαρά περισσότερα παιδάκια. Γιατί ή δυστυχία, που δένεί τις μικρές ύπαρχεί, είναι άφραντάτως μελάλη.

—Τό ΔΩΡΟ. Άποκαλυφθήτε. Είναι ο βασιλεύς τών ήμερών ατόων. Γι' αυτό ή σκέψη, γι' αυτό ή τούτη. Άπ' αυτό τά γέλοια, ή χαρά και ή εχάριστηση. Τό δώρο.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

ΕΦΤΑΚΟΣΙΑ άπορα παιδάκια τήν Κυριακή τόν πρωί έξησαν χαρούμενες άρες και αιοθάνηκαν κι' ατά τί δέν είναι χωρίς «μοίρα», και ότι οί Άη Βασίλης, τόν πνεύμα τής άγάπης και τής καλοσύνης—ήρθε και πρός ατά για να τούς χαμώγελω, να τούς δώση τή χαρά που περιμένουν όλα τά παιδάκια ατάς τις ήμέρες που τις έχουμε ξεχωρίσει άπ' όλες τις άλλες τού χρόνου.

—Ο ήμος Πατρέων, ο κ. Δήμαρχος, οί συνεργάτες του, τά καλά παιδά τής ΧΕΝ, ή Πατρακή χορωδία, οί κυρίες που βόηθησαν στήν εργάνωση και διανομή τών δώρων, προσέβαρον άνεκτίμητες ύπηρεσίες στά παιδάκια, στάς μικρούς μας συμπολιτάς. Τό «Δημοτικό Έσά» τήν Κυριακή γέμοσε άπο παιδικά γέλοια.

—Καλήτερον συναυλία δέν δόθηκε, και δέν άκούστηκε άλλη άπ' ατή τόν στέβατό μας. Ή συναυλία τού γέλοιο.

—Εύχομαι, τόν χρόνο, να γίνωμε δυό και τρεις τέτοιες γιορτές για να πάρουμ χαρά περισσότερα παιδάκια. Γιατί ή δυστυχία, που δένεί τις μικρές ύπαρχεί, είναι άφραντάτως μελάλη.

—Τό ΔΩΡΟ. Άποκαλυφθήτε. Είναι ο βασιλεύς τών ήμερών ατόων. Γι' αυτό ή σκέψη, γι' αυτό ή τούτη. Άπ' αυτό τά γέλοια, ή χαρά και ή εχάριστηση. Τό δώρο.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΗΣ ΔΙΔΟΣ ΚΙΚΗΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

«Ένα καινούριο ταλέντο, γεμάτο έκρήξεις, εκθέτει 67 πίνακες στήν αίθουσα τού Ελεγαυγικού. Έκει μπορεί να παρακολουθήσει κανείς τήν εύγενεία τής πινελιάς που άλουσσοδέεται με όλες τής καλλιτεχνικές αξίες. Όλο τόν κορμό αίμα τής πρωτόβγαλης, αούτης ζωγράφου, ρυθμίζει τόν περικό και τόν διασκορπίζει πάνω στά εκτεθειμένα ταμπλό τής. Είναι άξιοθαύμαστο πώς σέ τόσο λίγο καιρό ή μικρή άρτίστια κατάρβασε με τούς ατίους τής αισθητικής και τής φλόγα τής εμορφιάς, συμπετυκνωμένα στή ψυχή τής σάν μιά αλόνια σπιθα, να παραδοθή στό κοινό τόσες εκρήξεις. Τό ζωγραφικό τής έφρε έξαγγέλλεται άπο τά δέντρα και τήν προσπική τους. Όλα άποκαλύπτου τόν έρωτα ένος άντικειμένου πάλι. Ήτα σωρο άντικειμένων θύμας σού άποσπούν τήν προσοχή, άλλα έλες έχουμ μια κρυφή, μιά βούληση και μιά ενεργητή. Τά δάση τής είναι ύπερονα και έχουμ τόν πλοήτομα ένος εχωριστού ζωγράφου ένδοτικου, που έχει τόν σοφισμολόγη ή τήν άτιμωσφαρία.

«Αισθανθήκα ότι έννα άνομα, άπό τότε που έπαυα να παίρνω κι' άρχισα να δίνω» έλεγε κάποτε ο γενναίος Νέος, ο άρχηγός τού ίππικού τού Ναπολέωντος.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΗΣ ΔΙΔΟΣ ΚΙΚΗΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

«Ένα καινούριο ταλέντο, γεμάτο έκρήξεις, εκθέτει 67 πίνακες στήν αίθουσα τού Ελεγαυγικού. Έκει μπορεί να παρακολουθήσει κανείς τήν εύγενεία τής πινελιάς που άλουσσοδέεται με όλες τής καλλιτεχνικές αξίες. Όλο τόν κορμό αίμα τής πρωτόβγαλης, αούτης ζωγράφου, ρυθμίζει τόν περικό και τόν διασκορπίζει πάνω στά εκτεθειμένα ταμπλό τής. Είναι άξιοθαύμαστο πώς σέ τόσο λίγο καιρό ή μικρή άρτίστια κατάρβασε με τούς ατίους τής αισθητικής και τής φλόγα τής εμορφιάς, συμπετυκνωμένα στή ψυχή τής σάν μιά αλόνια σπιθα, να παραδοθή στό κοινό τόσες εκρήξεις. Τό ζωγραφικό τής έφρε έξαγγέλλεται άπο τά δέντρα και τήν προσπική τους. Όλα άποκαλύπτου τόν έρωτα ένος άντικειμένου πάλι. Ήτα σωρο άντικειμένων θύμας σού άποσπούν τήν προσοχή, άλλα έλες έχουμ μια κρυφή, μιά βούληση και μιά ενεργητή. Τά δάση τής είναι ύπερονα και έχουμ τόν πλοήτομα ένος εχωριστού ζωγράφου ένδοτικου, που έχει τόν σοφισμολόγη ή τήν άτιμωσφαρία.

«Αισθανθήκα ότι έννα άνομα, άπό τότε που έπαυα να παίρνω κι' άρχισα να δίνω» έλεγε κάποτε ο γενναίος Νέος, ο άρχηγός τού ίππικού τού Ναπολέωντος.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.

—Συχαρητήρια λοιπόν σ' όλους.

—Ολοι σ' αυτό και άπ' αυτό ρυθμίζου τις φιλικές, οικογενειακές οχέσεις μας. Άν και γραμματικές τού «δωρο» είναι άνομα οδισοισακότα, έν τούτοις μάλλον κατέχει θέσιν... έπιθέτου.

—Σού έφερα ένα δώρο» λές στήν Κατινίτσα κι' ατή έξετραλαίνετα να πάρη τόν θεματάκι, τόν άνόνη για να δή τόν περιχόμενό του και άρχίζει κι' ατή τή με σήρα τής.